

[Vanggaard.]

dat. Radikalismen er forsvundet fra Repræsentationen, men jeg ved ikke, om det kan tænkes at være noget særdeles befordrende specielt for Radikalismen, at den kan staa bag ved den Bevægelse.

Jeg tror aldeles ikke, der lurer nogen Krigsfare fra Vendelboerne, og i det hele taget er der jo ikke et Menneske her i Landet, der ønsker Krig. Jeg vil henstille til dem, der har Indflydelse og Forbindelse med denne Bevægelse, at faa den overført og faa dens Mission forlagt f. Eks. til Spanien, Italien, Rusland, Tyskland, Japan. Der er ikke Tvivl om, at det vilde være meget mere formaalstjenligt for Bevægelsen „Aldrig mere Krig“ end det specielt at kaste sig over Vendsyssel. (*Oluף Pedersen*: Den findes skam ogsaa i andre Lande!). Ja, men den virker ikke noget, det er kun i Vendsyssel, den rigtig udfolder sig, og det finder jeg altsaa overflødig.

Mens jeg nu har Ordet, vil jeg gerne sige et Par Bemærkninger ogsaa om de foreliggende Lovforslag. Jeg kan ganske henholde mig til de Udtalelser, der er fremsat af mit Partis Ordfører. Han udtalte, at Luftværnet for Hovedstaden var alt for ringe. Jeg kan personlig slutte mig til den Tanke, som har været nævnt baade af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i et Interview og af det ærede Medlem Hr. Hartel, at det rige Storkøbenhavn selv betaler sit Luftforsvar. Disse 25 Mill. Kr., som Materielanskaffelsen koster, er kun en Drikkeskilling for Storkøbenhavn, og med frivilligt Mandskab kan man ogsaa udmærket udføre denne Tjeneste og bekoste den, og saa kan den Smule Luftværn, vi dér har, frigøres til Brug for Hæren.

Det har glædet mig at se, at denne Tanke ogsaa har slaet Rod inden for Socialdemokratiet, og jeg synes, der er noget naturligt i, at de Byer, som er særlig udsat, og som har Raad til det — i denne Forbindelse kan jeg ogsaa tage Odense og Aarhus —, selv bekoster deres Luftværn. Jeg tror, at hvis alle Partier her i Salen gik ind for den Tanke, vilde det være let at faa disse meget rige Kommuner til at afholde denne lille Udgift. (Afbrydelse). Ja, Hjørring er næppe udsat saa meget for Luftangreb som København, ellers vilde vi naturligvis ogsaa rejse os deroppe.

Med Hensyn til Hærlovsforslaget vil jeg sige, at Normalbudgettet forøges jo kun med 300 000 Kr., og jeg kan ikke se andet, end at den Omordning, der foreslaas her, i mange Henseender gør Forholdet ringere end efter 1932-Loven. Forslaget er teknisk saa temmelig ufuldkomment, og jeg mener dér,

man kan spore, i Modsætning til, hvad der angaar Flaaden, at den ansvarlige Sagkendskab ikke har været med til Opbygningen af Forslaget. Thi hvad man end kan sige om Flaadeforslaget — og det er ganske rigtigt, som mit Partis Ordfører sagde, at Flaaden faar en betydeligt forøget Bevilling, men man synes, den faar meget lidt for Pengene —, saa er det alligevel teknisk set vel opbygget, og det ligger naturligvis i, at selve Flaadens Chef har været med i det Arbejde. Det er jo en Sag for sig. Men naar det er gaaet saadan med Hærforslaget, tror jeg, det for en Del ligger i, at Ministeriets Embedsmænd ikke er tilstrækkeligt sagkyndige. Der er vist ingen, selv om han er Oberst, der har mere end Kaptajnsuddannelse. Tidligere kunde de kun forfremmes een Grad, inden de skulde ud igen og have Føling med det praktiske Liv, men Bestemmelsen er faldet bort, og jeg tror, det havde været heldigt, om man havde taget Generalkommandoen med ind i Arbejdet paa et tidligere Tidspunkt.

Jeg skal ogsaa nævne den Tanke, som mit Partis Ordfører fremhævede, de færre Indkaldelser og den kortere Uddannelsesetid, et Spørgsmaal, som kan sættes i Forbindelse med Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Man kan naturligvis mene, ligesom mit Partis Ordfører sagde, at nogen større Aflastning af Arbejdsløsheden ikke kan forventes derved; men indkalder man fortrinsvis dette Mandskab om Vinteren, vil det jo, selv om det ikke direkte tages fra de arbejdsløse, give Plads for arbejdsløse. Det er dog et lille Skridt, der kan virke med til Aflastning af Arbejdsløsheden, og det er ganske rigtigt, som mit Partis Ordfører sagde, at en arbejdsløs og en Soldat omtrent koster lige meget, og at Spørgsmaalet derfor maa ses i et andet Plan end tidligere.

Under Omtalen af de frivillige Korps blev ogsaa Skytteforeningerne nævnt, og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft sagde, at de var de eneste, der i sin Tid havde været politiske — vi ved jo, at det ligger tilbage til Provisorietiden —; men dem tænker man ikke paa at ophæve. Nu er der vel ingen af disse Korps, der er politiske, hverken Skytteforeningerne eller de frivillige Korps, men Skytteforeningerne har jo her været holdt paa yderst karrige Bevillinger, medens man i Sverige helt anderledes har støttet denne Bevægelse, navnlig ved at give billig eller gratis Ammunition, hvilket jeg mener man ogsaa burde tage op herhjemme.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen talte om, at Hæren ikke var demokratisk,